

Valitus, jonka Evonik Degussa GmbH ja AlzChem AG, aiemmin AlzChem Trostberg GmbH, aiemmin AlzChem Hart GmbH on tehnyt 3.4.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-391/09, Evonik Degussa GmbH ja AlzChem AG, aiemmin AlzChem Trostberg GmbH, aiemmin AlzChem Hart GmbH v. Euroopan komissio, 23.1.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-155/14 P)

(2014/C 184/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Evonik Degussa GmbH ja AlzChem AG, aiemmin AlzChem Trostberg GmbH, aiemmin AlzChem Hart GmbH (edustajat: Rechtsanwalt C. Steinle ja Rechtsanwältin I. Bodenstein)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

1. Unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-391/09 23.1.2014 antama tuomio on kumottava siltä osin kuin se koskee valittajia
2. 22.7.2009 tehty komission päätös K(2009) 5791 lopullinen (asia COMP/39.396 – Teräs- ja kaasuteollisuuden käyttämät kalsiumkarbidi- ja magnesiumpohjaiset reagenssit) on kumottava siltä osin kuin se koskee valittajia

toissijaisesti valittajille mainitun päätöksen 2 artiklan g ja h kohdassa määrätyn sakon määrää on alennettava

toissijaisesti siinä tapauksessa, että edellä oleva vaatimus hylätään, päätöksen 2 artiklan g ja h kohtaa on muutettava siten, että SKW Stahl-Metallurgie GmbH:n katsotaan olevan yhteisvastuussa valittajille määrätyn sakon koko määrästä; valittajat ymmärtävät tämän toissijaisen vaatimuksen siten, miten unionin yleinen tuomioistuin on sen ymmärtänyt tuomion 264 ja 265 kohdassa, eli toissijaiseksi vaatimukseksi valittajille määrätyn sakon sellaisen osan korottamisesta, joka katsotaan maksetuksi, kun SKW maksaa komission sille määräämän sakon

3. toissijaisesti 2 kohdassa esitettyyn vaatimukseen nähden asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisee asian unionin tuomioistuimen tuomiossaan esittämien oikeudellisten perusteiden mukaisesti
4. komissio on joka tapauksessa velvoitettava korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulut unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-391/09 23.1.2014 antamaa tuomiota siltä osin kuin se koskee valittajia. Kyseisessä tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valittajien [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 22.7.2009 tehdystä Euroopan komission päätöksestä K(2009) 5791 lopullinen (asia COMP/39.396 – Teräs- ja kaasuteollisuuden käyttämät kalsiumkarbidi- ja magnesiumpohjaiset reagenssit) nostamat kanteet osittain ja hylkäsi ne osittain.

Valittajat esittävät yhteensä viisi valitusperustetta:

1. Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittajat riitauttavat sen, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi EY 81 artiklassa (nykyisin SEUT 101 artikla) tarkoitetun vastuun ulottuvuuden, yksilöllisen vastuun periaatteen, syyttömyysolettaman ja syyllisyysperiaatteen vastaisesti, että valittajat olivat vastuussa SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG:n (jäljempänä SKW) kilpailuoikeuden vastaisesta menettelystä, kun unionin yleinen tuomioistuin epäsi ratkaisevaa vaikutusvaltaa koskevan oletettaman kumoamisen. SKW osallistui huhtikuusta 2004 lähtien valtatyhjiössä ennen kyseisen yhtiön välittömästi odotettavissa olevaa myyntiä kolmannelle omavaltaisesti ja valittajien nimenomaisten erityisten ohjeiden vastaisesti kartelliin. Unionin yleinen tuomioistuin epäsi tässä poikkeuksellisessa erikoistapauksessa, joka erottuu selvästi tähän mennessä ratkaistujen tapausten massasta, virheellisesti sen, että oikeus toteutuu yksittäistapauksessa.

2. Toisessa valitusperusteessaan valittajat riitauttavat sen, että unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kuulluksi tulemista koskevan oikeuden ja perusteluvollisuuden vastaisesti valittajien vaatimuksen siitä, että komission päätös olisi pitänyt kumota, koska vastuuosuuksia yhteisvastuussa olevien velallisten sisäisessä suhteessa ei ollut vahvistettu unionin yleisen tuomioistuimen tällä välillä asiassa T-122/07, Siemens Österreich, 3.3.2011 antaman tuomion (Kok., s. II-793) mukaisesti. Kanneperustetta ei ollut esitetty myöhässä eikä se ollut puutteellinen.
3. Sakon määrän osalta valittajat väittävät kolmannessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se ei – kuten rinnakkaisessa asiassa Gigaset – alentanut valittajille määrättyjen sakkojen määrää sakkojen laskennassa tehdyn virheen, etenkin osallistumismaksun huomiotta jättämisen ja sen, että SKW:n sakkoa oli virheellisesti lievennetty, perusteella.
4. Valittajat ovat tyytyväisiä siihen, että unionin yleinen tuomioistuin vahvisti niiden sakkoja uudelleen vahvistaessaan myös sen sakon osan uudelleen, ”jonka katsotaan olevan maksettu, kun SKW maksaa sille riidanalaisissa päätöksissä määrätyn sakon” (tuomiolauselman 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta). Neljännessä toissijaisessa valitusperusteessaan valittajat riitauttavat kuitenkin sen, että oikeusvarmuuden periaatteen, nulla poena sine lege certa -periaatteen ja perusteluvollisuuden vastaisesti unionin yleinen tuomioistuin ei sakkoja uudelleen vahvistaessaan nimenomaisesti vahvistanut SKW:n suorittaman maksun kaksinkertaista takaisinmaksuvaikutusta sekä ARQUES Industries AG:hen (nykyinen Gigaset AG) että myös valittajiin.
5. Viidennessä toissijaisessa valitusperusteessaan valittajat riitauttavat sen, että unionin yleinen tuomioistuin lievensi sakkoja uudelleen vahvistaessaan etenkin yhteisvastuullisesti maksettavien sakkojen vahvistamista koskevien periaatteiden (EY 81 artikla, asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artikla) vastaisesti sakkoja sen osan osalta, jonka katsotaan olevan maksettu, kun SKW maksaa sen. Unionin yleinen tuomioistuin lievensi näin ollen sakkoja kyseisen osan osalta valittajien vahingoksi, vaikka SKW ei ollut yhteistyötiedonannon mukaisesti tehnyt yhteistyötä komission kanssa.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 4.4.2014 – Société Neptune Distribution v. Ministère de l'Économie et des Finances

(Asia C-157/14)

(2014/C 184/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Société Neptune Distribution

Vastapuoli: Ministère de l'Économie et des Finances

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Lasketaanko elintarvikkeessa oleva natriumin määrää asetuksen (EY) N:o 1924/2006 ⁽¹⁾ liitteessä tarkoitettu vastaava määrä suolaa sen natriumin määrän perusteella, joka kloridi-ioneihin yhdistyneenä muodostaa natriumkloridia eli pöytäsuolaa, vai otetaanko laskennassa huomioon elintarvikkeessa kaikissa muodoissa olevan natriumin määrä?